

«نیم‌ویرگول» نشریهٔ جدیدی نیست!

«نیم‌ویرگول» نشریهٔ جدیدی نیست. ایده‌ای نو است که برای اولین بار اجرایی شد. از لزوم اجرای این ایده بگوییم؟ ویرگول نشریه‌ای صنفی و صدای تمام بدنهٔ دانشجویی است. شکل و مرام نامهٔ مشخصی دارد. اما همزمان این وظیفه را هم دارد که نسبت به هر واقعهٔ مربوط به صنف دانشجویی و زیست دانشجویی واکنش نشان دهد و منتشرکنندهٔ دیدگاه دانشجویان باشد. ویرگول برای اینکه تازگی داشته و پیوسته با رخدادها ارتباط داشته باشد، به اصطلاح از چیزی جا نماند، در صورت لزوم با شکلی متفاوت و مقتضی، مثل آنچه در دستان شماست، منتشر خواهد شد.

حجاب و سیگار

در صدر دغدغه‌های اساتید دانشگاه تهران

به ذکر شمارهٔ ماده‌ها بسنده کرده‌اید، اما در این متن به چند مورد از حقوق دانشجویان اشاره می‌کنم. شاید در نامه‌های اعتراضی بعدی‌تان به عدم رعایت آنان اعتراض کردید. می‌دانید دانشجویانی که برای حق خود در محیط دانشگاه اعتراض کرده‌اند، چون زورشان نرسیده‌است، باید چند واحدی نیز در اوین پاس کنند؟ من گمان نمی‌کنم شما بزرگواران به عدم تحقق این حقوق اعتراض کنید. چون منفعت‌خواهی شما مانع تحقق خیر عمومی می‌شود. پس صرفاً موادی از منشور حقوق دانشجویان را برایتان می‌آورم:

مادهٔ ۱. دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است همهٔ امکانات خود را برای تسهیل و تعمیم آموزش عالی به کار گیرد.

مادهٔ ۲. تعرض به حیثیت، جان، مال مردم و نیز تفتیش عقاید ممنوع است.

مادهٔ ۳. همهٔ افراد ملت باید از حقوق انسانی، فرهنگی و اجتماعی برخوردار باشند.

مادهٔ ۹. تشکیل اجتماعات و تظاهرات مسالمت‌آمیز بدون حمل سلاح و به صورتی که مخل مبانی اسلام یا نظم عمومی نباشد، آزاد است

مادهٔ ۲۱. دانشجوی مالک فکری آثار خود (مقاله، جزوه، یادداشت کلاسی، پایان‌نامه و...) است.

مادهٔ ۳۸. دانشجویان حق دارند از عملکرد مسئولان دانشگاه، سیاست‌ها و رویه‌های کشور انتقاد کنند و نقد خود را از مسیرهای قانونی از جمله نشریات دانشجویی، شورای صنفی-رفاهی و تشکلات اسلامی بیان کنند.

می‌توانید جلوی مصرف دخانیات و بدحجابی را در دانشگاه بگیرید؟ ۱ سال؟ ۲ سال؟ ۱۰ سال؟ (۷) دانشگاه مگر مکان آکادمیک نیست؟ چرا اعتراضتان ایدئولوژیک است؟ (۸) سال تحصیلی جدید، شعار جدید؟ هر استاد، یک گشت ارشاد؟ (۹) بزرگواران در همان قانون اساسی که چند بندش را در نامهٔ اعتراضتان آورده‌اید، سخنی از حق دانشجو نبود؟ (۱۰) به فکر دخانیاتی که دانشجو دود می‌کند هستید یا به فکر گیسوان بیرون افتاده‌شان، ولی به فکر تفکر و اندیشه‌شان نیستید؟ به فکر سال‌هایی که در زندان باید سپری کنند، نیستید؟ به فکر معیشت‌شان نیستید؟ معیشتی که تواناترین دانشجویان را مجبور به ترک تحصیل کرده‌است.

(۱۱) من بزرگواران را مذمت نمی‌کنم، ولی چرا به فرایند جذب هیئت علمی در دانشگاه اعتراض نکردید؟ البته که بدحجابی و مصرف دخانیات مهم‌تر است، حق با شماست. البته که نیروی بی‌سوادی که مدرک به دست از دانشکده‌های دانشگاه تهران بدرقه می‌کنید، اهمیتش کمتر است. جای مباحث دارد اساتید ارجمند چقدر به فکر آخرت دانشجویانشان و خودشان هستند.

(۱۲) آیا به فکر نیروی انسانی فردای کشورتان نیز هستید؟

(۱۳) در سوال نهم از شما پرسیدم آیا دانشجو حق ندارد؟ نام منشور حقوق دانشجو به گوش مبارکتان خورده است؟ شما بزرگواران در نامهٔ اعتراضی خود صرفاً

فائزه قربانی - اعتراض ۱۱۸ استاد دانشگاه تهران به ...

- احکام دانشجویان از جانب قوه قضاییه؛
- خفقان موجود در دانشگاه؛
- سرکوب دانشجویان؛
- امنیتی شدن فضای دانشگاه؛
- وضع اقتصادی حاکم بر کشور؛
- نابسامانی مدیریتی در سطح کلان کشور؟

این‌ها تنها بخشی از مسائلی هستند که اساتید دانشگاه می‌توانستند به آن اعتراض کنند. اما تیتیر خبر مذکور:

اعتراض ۱۱۸ استاد دانشگاه تهران به «بدحجابی» و «استعمال دخانیات».

چند سوال از اساتید بزرگوار:

(۱) به نظر شما وظیفهٔ یک استاد دانشگاه چیست؟

(۲) بزرگواران چه منابعی را سر کلاس‌های خود معرفی می‌کنید؟ منابعتان برای چند سال پیش است؟

(۳) اساتید گرانقدر چه روندی را برای تربیت نیروی متخصص و متعهد در کلاس‌هایتان در پیش گرفته‌اید؟

(۴) طرح درس‌های شما چقدر بروز است؟

(۵) حرف‌های شما چقدر بروز است؟

(۶) دانشگاه تهران، دانشکدهٔ علوم اجتماعی دارد؛ شما می‌توانستید از رئیس دانشگاه خود تقاضا کنید که خواهان یک پژوهش رسمی با داده‌های بروز با تحلیلی درست و کاربردی دربارهٔ این دو پدیده از همکارانتان در این دانشکده باشند، چرا اینکار را نکردید؟ چرایش مهم نبوده است؟ در دانشگاه تهران چند سال

اساتید متعهد!

صدای راستین دانشگاه باشید

مهتا مهدی‌زاده - آقایان استدعا دارند: نهاده‌اند که کم‌ترین مواجهه‌ای با آنچه موضوع این دو نامه خود نشان‌دهندهٔ مواضع «رویه‌های موجود اصلاح‌گردیده و در شأن و زیست واقعی دانشجویان، ندارند. با وجود گوناگون در کنشگری اساتید است. ضروری تمام دست‌اندازی‌هایی که دانشگاه و معیشت است اساتید متعهد نه با کنش‌های مقطعی تراز دانشگاه تهران قرار گیرد» (۱).

در تیرماه سال جاری بود که نامه‌ای در حمایت دانشجویی را نشانه رفته‌اند، تمام نیروهایی و گذرا که با مداومت در پیگیری و همراهی از دانشجویان بازداشتی با امضای ۱۲۵ تن که دانشگاه را تبدیل به پادگان و پس از با مطالبات «واقعی» دانشجویان، چنان‌که از اساتید دانشگاه خطاب به ریاست جمهور آن به فروشگاه می‌کنند، تحمیل هزینه‌های در ابتدا ذکر شد، در کنار دانشجویان صدای منتشر شد. این روزها اما نامهٔ دیگری با امضای بالای زندگی بر دانشجویان، بیکاری پس راستین دانشگاه باشند، تا عده‌ای بنابر منافع و بیش از ۱۰۰ تن از اساتید دانشگاه تهران در از فارغ‌التحصیلی، فسادهای علمی و مالی ناآگاهی‌هایشان صحبت از زلف پریشان و دود اعتراض به «شیوع بدحجابی، مصرف سیگار و گسترده در لایه‌لایهٔ دانشگاه؛ [به‌اصطلاح] را به‌جای واقعیت معیشتی و اجتماعی-سیاسی دخیلیات و عدم رعایت احکام اسلامی» منتشر اساتید ما همچنان گرفتار ممانعت از خروج دود دانشجو و دانشگاه غالب نکنند.

شده‌است که بیش از هر چیز دانشجویان را از ربه‌های دانشجویان و جلوهٔ زلف دخترکان و با این همه باید یادمان باشد این بخش پیشرو از شدت ناآگاهی و رکود سیاسی-اجتماعی دلبران از پس چارقه‌هایشان‌اند. و پویای جنبش دانشگاه است که با گسترش و اساتید دانشگاهی، ملول و ناامید می‌کند. اما غافل از اینکه دود به‌کنار، آتش منفعت‌طلبی تعمیق خود سمت و سوی خود را می‌یابد و این این‌دست اساتید آن‌چنان در برج عاج خود دانشگاه را به همراه دخترکان و پسرکان درونش پویایی با ارتجاع و پوسیدگی‌هایی از این دست خوش نشسته و بالش‌های نرم روی صندلی سوزاند و خاکسترس را به حراج گذاشت. نخواهد خشکید.